

Τῆ Ἀ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

† Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου (†379), Γρηγορίου τοῦ θεολόγου (†391) καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (†407).
Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος Πάπα Ῥώμης (†253)· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εὐ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εὐ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Ἀπολυτικά

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Τ ρς τρεις με γι σης φω ση ρας της τρι ση λι ς θε

ο τη τος τς την οι κς με νην α κτι ι σι δογ
 μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τς με λιρ ου
 τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
 σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ
 σαν τας Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο
 λο γον Γρη γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α
 αν η τω την γλωτ ταν χου σορ ρη μο νι παντες οι
 των λο γων αυ των ε ρα ζαι συν ελ θον τες υ υ
 μοι οις τι μη σω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι
 υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι

Δόξα. Ἔτερον.

Ἦχος Δι-Θ

Ως των Α πο στο λων ο μο τρο ποι και της οι
 κς με νης Δι δα σκαλοι τω Δε σπο τη των ο λων πρε
 σβε ευ σα τε ει ρη νην τη οι κς με νη δω ρη σα
 σθαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το ἀπαιώνος ἀποκρυφὸν καὶ ἄγγελους ἀγνοῶν
στον μυστήριον **ε**δία σου Θεοτοκε τοῖς ἐπι-
γῆς πεφανερωταί **ε**Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκὸς μενός **Δ**καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερήμων
κατὰ δεξάμενός **ε**διοῦ ἀναστήσας τὸν πρῶτο
πλαστον ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶ
Δ
ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τῶν ἁγίων]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, πιστῶν ἢ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδασκάλων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας

γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι μακάριοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἄγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς· Μὴ με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθῶς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θεῖοις δόγμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βοήθεια.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου $\frac{2}{2}$

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^ε ^{7x} αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 ^ε ^{7x}
Ο^{Δι} ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι
ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τϛ αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α

αν

Προκείμενον.

Εἰς μνήμας Ἱεραρχῶν

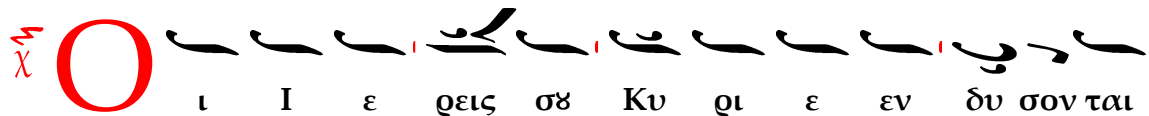
Ἦχος Βου

Ο ι Ι ε ρει εις σθ Κυ ρι ε εν δυ σονται δι
και ο συ υ νην και οι Ο σι οι σθ α γα αλ
λι α σονται

Χ Το στο μα μθ λα λη σει σο φι αν και η με
λε τη της καρ δι ι ας μθ συ νε σιν

Ο ι Ι ε ρει εις σθ Κυ ρι ε εν δυ σονται δι
και ο συ υ νην και οι Ο σι οι σθ α γα αλ
λι α σονται

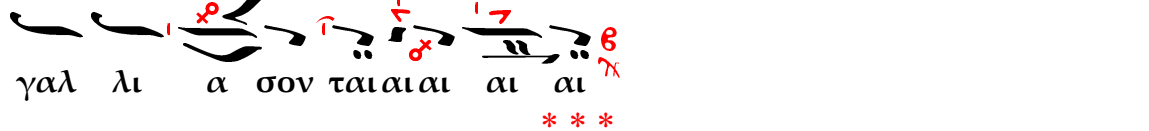
Χ Α κθ σα τε ταυ τα παν τα τα ε θνη ε νω
τι σα σθε παν τες οι κα τοι κθ ον τες την οι κθ
με ε νην

 Ο ι Ι ε ρεις σϝ Κυ ρι ε εν δυ σον ται

 δι και ο συ υ νην και οι Ο σι οι σϝ α

 γαλ λι α σον ται αι αι αι

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

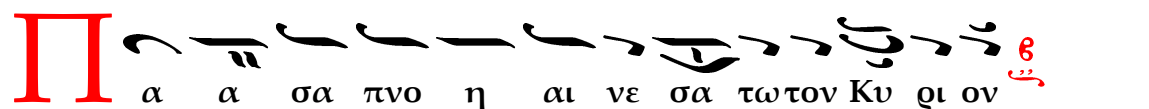
Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

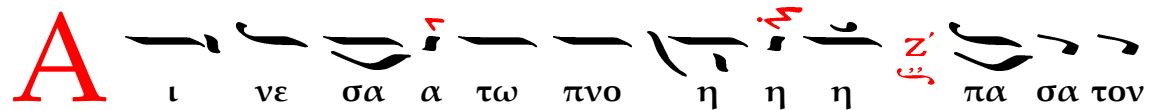
Ἀμήν.

Ἦχος Δι - ς

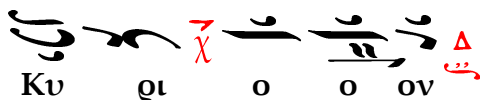

 Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

 Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 9-16)

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ

πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. Ο δε μισθωτός φεύγει, ότι μισθωτός ἐστι και ου μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, και γινώσκω τὰ ἐμὰ και γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ ἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, και τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Και ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινα με δεῖ ἀγαγεῖν, και τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, και γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου και κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου και ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, και ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον και τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου και νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, και ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα και τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, και καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, και ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν και εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου και πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, και πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, και τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, και πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, και ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, και τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην

καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Δι δα σκα α λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

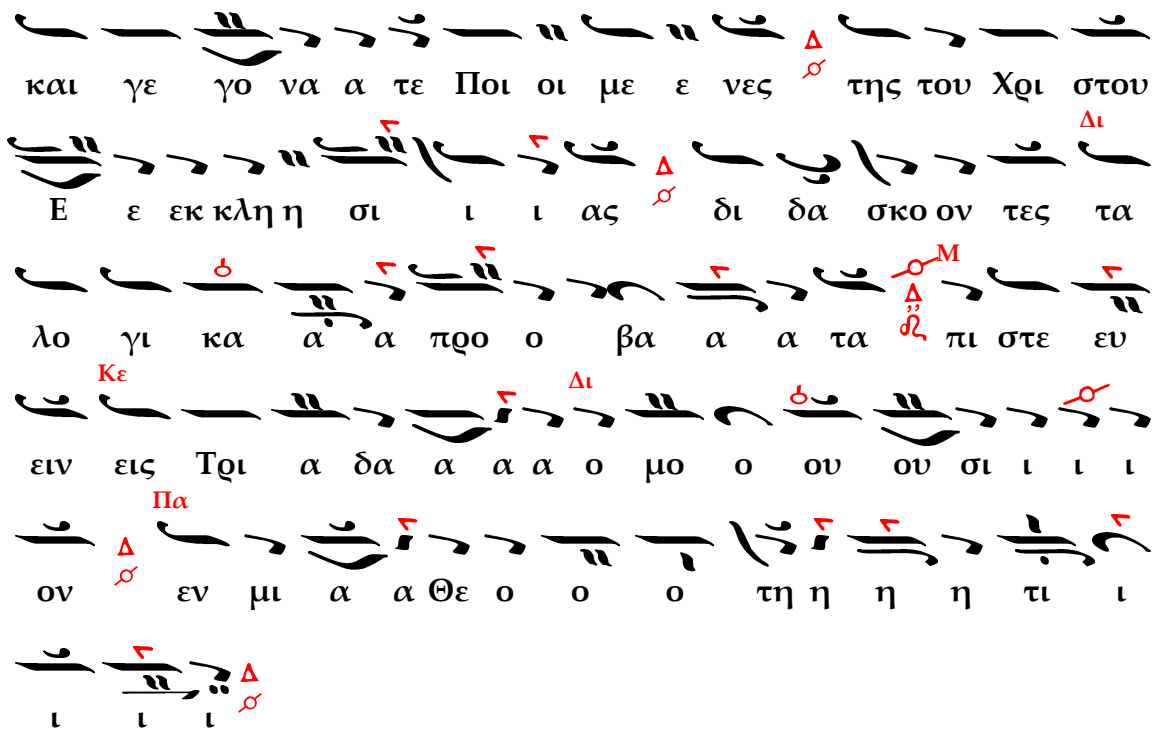
Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη
μα α α μη

Ε ξε χυ υ θη Η η χα α ρις ε εν χει λε ε

σιν υ υ μων ο σι οι Πα τε ε ε ρε ες

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν,
εἰς ζ', καὶ οἱ τῶν Ἁγίων, εἰς ἧ'.
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ποίημα Ἰωάννου
Εὐχαΐτων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν·
Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ σῶζε, Παρθένε.
Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπη σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τείχος, Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου· οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνήψεν ἡλίους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας, ἀντιτιμάτωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδιον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῆ οἱ οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὤφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἢ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ κρατὴρ ὑπερερῶν Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Δόξα.

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ

φθεγγόμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἄγνη Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἰκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἦν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ᾠλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἰκέτευε.

Τῶν Ἁγίων. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος β'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἠδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς

προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδεύται τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Δόξα.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσιν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσιν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοῦς προβάλλεται ῥήτορας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἀγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρῥαγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορῥήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἀλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσα ὀλοκάρπῳσιν, * ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Τίς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρόησω· ὅτι πᾶσαν παρηλθὸν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστοὺς σου θεράποντας, * ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,

Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.

Λάμπει ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη.

Ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἔγινεν ἡ ἐορτὴ αὕτη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐστάθη

ἔτζι. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὅστις ἔγινε βασιλεὺς μετὰ τὸν Βοτανειάτην περὶ τοὺς ἀρ' [1100] χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ, εἰς τὸν καιρὸν, λέγω, τούτου, ἔγινεν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαφορὰ καὶ φιλονεικία ἀναμεταξὺ εἰς τοὺς ἔλλογίμους καὶ ἐναρέτους ἄνδρας. Ἄλλοι μὲν γὰρ ἀπὸ αὐτούς, ἔλεγον ἀνώτερον τὸν Μέγαν Βασίλειον, ἐπειδὴ μὲ τοὺς λόγους του μὲν, ἐρεῦνησε τὴν φύσιν τῶν ὄντων, μὲ τὰς ἀρετάς του δέ, ὡμοίαζε καὶ ἐσυνερίζετο μὲ τοὺς Ἀγγέλους. Καθότι δὲν ἐσυγχωροῦσε προχειρῶς τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἀλλὰ ἦτον σοβαρὸς κατὰ τὸ ἦθος, καὶ δὲν εἶχεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του κᾶνένα γήινον. Κατώτερον δὲ τοῦ Βασιλείου, ἔλεγον τὸν θεῖον Χρυσόστομον. Ἐπειδὴ ἐκεῖνος τρόπον τινα εἶχε τρόπον ἐναντίον εἰς τὸν τοῦ Βασιλείου, καὶ εὐκόλως ἐσυγχώρει τοὺς ἀμαρτάνοντας, καὶ τὸ ἦθος του ἦτον ἐλκυστικὸν εἰς μετάνοιαν.

Ἄλλοι δὲ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου, ὕψοναν τὸν θεῖον Χρυσόστομον καὶ ἔλεγον αὐτὸν τοῦ Βασιλείου καὶ Γρηγορίου ἀνώτερον, καθότι μεταχειρίζεται διδασκαλίας συγκαταβατικωτέρας, καὶ ὁδηγεῖ ὅλους μὲ τὸ σαφές καὶ εὐκόλον τῆς φράσεώς του, καὶ τραβίζει τοὺς ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Καὶ καθότι ὑπερβαίνει τοὺς ἀνωτέρω δύο Πατέρας μὲ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν μελιρρύτων του συγγραμμάτων, καὶ μὲ τὸ ὕψος καὶ πλάτος τῶν νοημάτων. Ἄλλοι δὲ προσπάθειαν ἔχοντες εἰς τὰ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου συγγράμματα, ἔλεγον αὐτὸν ἀνώτερον Βασιλείου καὶ Χρυσόστομου, καθότι αὐτὸς μὲ τὸ κομψὸν καὶ πεποικιλμένον τῆς φράσεώς του, καὶ μὲ τὸ ὑψηλὸν καὶ δυσνόητον τῶν λόγων του, καὶ μὲ τὸ ἀνθηρὸν τῶν λέξεων, ὑπερέβηκεν ὅλους τοὺς σοφοὺς, τόσον τοὺς παλαιοὺς καὶ περιβοήτους εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐλληνικὴν σοφίαν, ὅσον καὶ τοὺς νεωτέρους καὶ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικούς. Ὅθεν ἐκ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς καὶ φιλονεικίας, ἐσχίσθησαν εἰς τρία μέρη τὰ πλῆθη τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἄλλοι μὲν, ἐλέγοντο Ἰωαννῖται, ἄλλοι δὲ Βασιλεῖται, καὶ ἄλλοι Γρηγορίται.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔτζι ἦτον σχισμένοι οἱ Χριστιανοί, καὶ ἔτζι ἐδιαφέροντο οἱ ἐλλόγιμοι ἄνδρες, διὰ τοῦτο ἐφάνηκαν κατὰ τὸ ὄνειρον οἱ τρεῖς οὗτοι Ἱεράρχαι καὶ Διδάσκαλοι, πρῶτον μὲν, ὁ καθ' ἑνας χωριστὰ χωριστά, ἔπειτα δέ, καὶ οἱ τρεῖς ἐνωμένοι ὁμοῦ, εἰς τὸν τότε Ἰωάννην τὸν Ἐπίσκοπον τῆς πόλεως Εὐχαΐτων, (ἥτις καὶ Εὐτικατῖα λέγεται καὶ κοινῶς Ἐφλεέμ, ἐν τῇ Γαλατῖα εὐρισκομένη, καὶ ὑποκειμένη ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Γαγγρῶν). Ἦτον δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος ἄνδρας ἐλλόγιμος, καὶ ἔμπειρος τῆς ἐλληνικῆς παιδείας, καθὼς μαρτυροῦσι τὰ παρ' αὐτοῦ πονηθέντα συγγράμματα, καὶ πρὸς τούτοις ἦτον καὶ ἄνδρας, ὁποῦ εἶχε φθάσῃ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς. Εἰς τοῦτον, λέγω, φανέντες, μὲ ἕνα στόμα τοῦ λέγουσι καὶ οἱ τρεῖς. Ἡμεῖς ἕνα εἴμεθα κοντὰ εἰς τὸν Θεόν, καθὼς βλέπεις, καὶ κᾶμμίαν ἐναντιότητα οὐδὲ μάχην ἔχομεν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς διαφόρους καιροὺς ὁποῦ ἐτύχομεν, ἔτζι ὁ καθ' ἑνας ἀπὸ ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ κινούμενος Πνεύματος, διαφόρους καὶ τὰς διδασκαλίας συνέγραψε. Καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ ἐδιδάχθημεν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ταῦτα καὶ ἐξεδώκαμεν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ πρῶτος ἀνάμεσα εἰς ἡμᾶς δὲν εἶναι, οὔτε δεύτερος, ἀλλὰ ἐὰν τὸν ἕνα εἰπήσῃ, εὐθὺς καὶ οἱ ἄλλοι δύο ἀκολουθοῦν.

Διὰ τοῦτο πρόσταξον τοὺς φιλονεικοῦντας, νὰ μὴ χωρίζωνται ἐξ αἰτίας ἐδικῆς μας. Εἰς ἡμᾶς γὰρ ἦτον καὶ εἶναι σπουδὴ καὶ προθυμία, τόσον ὅταν εἴμεθα ζωντανοί, ὅσον καὶ τώρα ὁποῦ μετέστημεν, τὸ νὰ εἰρηνεύωμεν καὶ νὰ φέρωμεν τὸν κόσμον εἰς γνῶσιν καὶ ὁμόνοιαν, καὶ ὅχι νὰ τὸν χωρίζωμεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμέραν μίαν ἔνωσον καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς, καὶ σύνθεσον τὰ τῆς

έορτῆς μας τροπάρια καὶ ἄσματα, καθὼς εἶναι πρέπον εἰς τὴν ἐδικὴν σου σύνεσιν, καὶ ἀκολούθως παράδοσαι εἰς τοὺς Χριστιανούς, ὅτι ἓνα εἴμεθα κοντὰ εἰς τὸν Θεόν. Βέβαια δὲ καὶ ἡμεῖς θέλομεν συμβοηθήσομεν εἰς τὴν σωτηρίαν ἐκείνων, ὅπου ἐκτελοῦσι τὴν κοινὴν μνῆμην μας. Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς φαινόμεθα, ὅτι ἔχομεν κάποιαν παρρησίαν καὶ δύναμιν κοντὰ εἰς τὸν Θεόν. Ταῦτα εἰπόντες οἱ Ἅγιοι, ἐφάνηκαν ὅτι ἀνέβηκαν πάλιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καταλαμπόμενοι ἀπὸ φῶς ἄπειρον, καὶ ἓνας τὸν ἄλλον καλοῦντες κατ' ὄνομα.

Ἄφ' οὗ λοιπὸν ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν ὕπνον ὁ ἱερὸς Ἰωάννης, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐδιώρισαν οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι. Καὶ τὸ μὲν πλῆθος τοῦ λαοῦ κατεσίγασε, τοὺς δὲ φιλονεικοῦντας εἰρήνευσεν (ἦτον γὰρ περιβόητος κατὰ τὴν ἀρετὴν ὁ ἀνὴρ, ὅθεν καὶ ὁ λόγος του εἶχε δύναμιν καὶ πειθῶ). Καὶ τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε νὰ ἑορτάζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ βλέπε, ὦ ἀναγνώστα, τὴν σύνεσιν καὶ διάκρισιν τοῦ θείου τούτου ἀνδρός. Ἐπειδὴ γὰρ εὗρηκε τὸν Ἰαννουάριον τοῦτον μῆνα, ὅπου εἶχε καὶ τοὺς τρεῖς τούτους Ἱεράρχας ἑορταζομένους, τὸν μὲν Μέγαν Βασίλειον, κατὰ τὴν πρώτην, τὸν δὲ Θεολόγον Γρηγόριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην, καὶ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην· τούτου χάριν πάλιν ἤνωσεν αὐτούς, κατὰ τὴν τριακοστὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Καὶ τόσον ἐστόλισε τὴν Ἀκολουθίαν τούτων, μὲ κανόνας, καὶ τροπάρια, καὶ μὲ λόγον ἐγκωμιαστικόν, καθὼς ἔπρεπεν εἰς τοιούτους μεγάλους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ὁ χαριτώνυμος οὗτος Ἰωάννης, ὥστε ὅπου φαίνονται ὅτι κατὰ νεῦσιν καὶ φωτισμόν, ὡς νομίζω, τῶν τριῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν συνετέθησαν τὰ ἄσματα τῆς Ἀκολουθίας ταύτης. Τελείως γὰρ δὲν ἔχουσι κάμμίαν ἔλλειψιν ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα ἐκεῖνα ὅπου ἀποβλέπουν εἰς ἔπαινον τῶν Ἁγίων. Ὅθεν τὰ τροπάρια αὐτὰ εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ ὅσα ἄλλα τροπάρια ἔγιναν ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἀπὸ ὅσα εἰς τὸ μέλλον ἔχουν νὰ γένωσιν.

Ἦτον δὲ κατὰ τὴν θέσιν τοῦ σώματος καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ προσώπου τοιοῦτοι, οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι, ἀγκαλὰ καὶ εἶπομεν περὶ τούτου, καὶ εἰς τὴν ξεχωριστὴν ἑορτὴν τοῦ κάθε ἐνός.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἦτον κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος, πολλὰ μακρὺς. Ἦτον ξηρὸς καὶ ὀλιγόσαρκος, μαῦρος ὁμοῦ καὶ κίτρινος κατὰ τὸ χρῶμα, ἦτον μακρομύτης, εἶχε τὰ ὄφρυδια στρογγυλά. Τὸ δὲ δέρμα τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρυδίων, τὸ εἶχε συμμαζωμένον, ἐφαίνετο ὁμοῖος μὲ ἓνα ὅπου συλλογίζεται καὶ προσέχει εἰς τὸν ἑαυτὸν του. Εἶχε τὸ πρόσωπον ζαρωμένον μὲ ὀλίγας χαραγὰς, εἶχε τὰ μάγουλα μακρὰ καὶ τοὺς μῆνιγγας δασεῖς ἀπὸ τρίχας συνεστραμμένας καὶ κυκλοειδεῖς. Ἐφαίνετο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, πῶς εἶχεν ὀλίγον κουρευμένας τὰς τρίχας. Τὸ γένειον εἶχε μακρὸν ἀρκετά, καὶ τὰς τρίχας εἶχε μεμιγμένας, ἦτοι μαύρας ὁμοῦ μὲ ἄσπρας. Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπερέβαλε κατὰ τὴν παιδείαν τῶν λόγων, ὄχι μόνον τοὺς σοφοὺς καὶ ἐλλογίμους ὅπου ἦτον εἰς τὸν καιρὸν του, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς παλαιούς. Φθάσας γὰρ εἰς κάθε εἶδος παιδείας, εἰς κάθε μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὸ κράτος καὶ τὴν νίκην ἀπόκτησεν. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὴν διὰ πράξεως ἤσκησε φιλοσοφίαν, καὶ διὰ τῆς πράξεως, ἀνέβη εἰς τὴν θεωρίαν τῶν ὄντων. Ἐκ τούτων δέ, ἀνέβη καὶ εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης, γενόμενος δὲ χρόνων τεσσαράκοντα, καὶ εἰς πέντε χρόνους ποιμάνας τὴν Ἐκκλησίαν¹, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ Θεολόγος Γρηγόριος ἦτον, μέτριος μὲν κατὰ τὴν θέσιν, καὶ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος, ὀλίγον δὲ κίτρινος, ὁμοῦ καὶ χαρίεις. Εἶχε κολοβὴν

καὶ πλατεῖαν τὴν μύτην, εἶχε τὰ ὀφρύδια ἴσα, ἔβλεπεν ἡμερα καὶ καταδεκτικά, εἶχε τὸ δεξιὸν ὀμμάτι ξηρότερον ἀπὸ τὸ ἀριστερόν, καὶ ἐφαίνετο ἓνα σημάδι πληγῆς εἰς τὸ ἓνα ἄκρον τοῦ ὀφθαλμοῦ του². Εἶχε τὸ γένειον, δασὺ μὲν ἀρκετά, ὄχι δὲ καὶ μακρόν. Ἦτον φαλακρὸς καὶ ἄσπρος εἰς τὴν κεφαλὴν, ἔδειχνεν ὅτι τὰ ἄκρα τοῦ γενείου του ἦτον ὡσὰν καπνισμένα. Εἶναι δὲ ἄξιον νὰ εἰποῦμεν περὶ τοῦ Θεολόγου τοῦτου, ὅτι ἀνίσως ἔπρεπε νὰ γένη ἓνας στύλος ἔμψυχος καὶ ζωντανός, συνθεμένος ἀπὸ ὄλας τὰς ἀρετάς, τοῦτο ἦτον ὁ Μέγας οὗτος Γρηγόριος. Ὑπερνικήσας γὰρ μὲ τὴν λαμπρότητα τῆς ζωῆς του τοὺς εὐδοκιμοῦντας κατὰ τὴν πράξιν, εἰς τόσην ἀκρότητα τῆς θεωρίας ἀνέβη, ὥστε ὅπου ὅλοι ἐνικῶντο ἀπὸ τὴν σοφίαν ὅπου εἶχε, τόσον εἰς τοὺς λόγους, ὅσον καὶ εἰς τὰ δόγματα. Ὅθεν ἀπόκτησε κατ' ἐξαίρετον τρόπον, καὶ τὸ νὰ ἐπονομάζεται Θεολόγος. Ἐποίμανε δὲ καὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίαν δώδεκα χρόνους, ζήσας ἐπὶ γῆς χρόνους ὅλους ὀγδοήκοντα.

Ὁ δὲ θεῖος Χρυσόστομος, ἦτον μικρὸς κατὰ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος, εἶχε μεγάλην κεφαλὴν, ἦτον ξηρὸς καὶ πολλὰ λεπτόσαρκος, ἦτον μακρομύτης, καὶ πλατέα ἔχων τὰ ῥωθῶνια, ἦτον κίτρινος ὁμοῦ καὶ ἄσπρος, εἶχε βαθουλωτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μεγάλους τοὺς βολβούς. Ὅθεν ἐκ τούτων ἠκολούθει νὰ λάμπη μὲ χαριέστερα ὄμματα, ἀγκαλὰ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ σώματος, ἔδειχνε πῶς ἦτον λυπηρός. Εἶχε μεγάλον τὸ μέτωπον καὶ χωρὶς τρίχας, χαραγμένον μὲ πολλὰς χαραγὰς. Εἶχεν αὐτία μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ὠραιότατον, ἀνθισμένον μὲ ὀλίγας ἄσπρας τρίχας. Ἀπὸ δὲ τὴν νηστείαν εἶχε τὰ σιαγόνια εἰς τὸ ἄκρον βαθουλωμένα.

Τόσον δὲ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἰποῦμεν διὰ τοῦτον τὸν Ἅγιον, ὅτι μὲ τοὺς λόγους, καὶ τὴν ῥητορικὴν του εὐφράδειαν, ὑπερέβαλεν ὅλους τοὺς σοφοὺς καὶ ῥήτορας τῶν Ἑλλήνων. Μάλιστα δὲ καὶ ἐξαιρέτως, μὲ τὸ πλάτος τῶν νοημάτων, καὶ μὲ τὸ σαφὲς καὶ ἀνθηρὸν τῆς φράσεως. Τόσον δὲ πολλὰ ἐσαφήνισε καὶ ἐξήγησε τὴν θεῖαν Γραφήν, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, καὶ μὲ τὰς τοιαύτας διδασκαλίας του, τόσον πολλὰ ἐβόηθησε καὶ αὐξήσε τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὥστε ὅπου, ἂν ὁ Ἅγιος οὗτος δὲν ἐχρημάτιζεν, (ἀγκαλὰ καὶ εἶναι τολμηρὸν νὰ τὸ εἰπῆ τις) ἔπρεπε πάλιν νὰ γένη μία δευτέρα παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν γῆν. Τόσον δὲ μέγας ἔγινεν ὁ χρυσορρήμων οὗτος κατὰ τὴν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν φιλοσοφίαν, εἰς τρόπον ὅτι, ὅλους ὁμοῦ ὑπερέβαλε τοὺς ἐναρέτους, πηγὴ χρηματίσας τῆς ἀγάπης καὶ ἐλεημοσύνης. Καὶ ὅλος ὢν αὐτόχρομα φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Οὗτος λοιπὸν ζήσας χρόνους ἐξηντατρεῖς, καὶ ποιμάνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον, καὶ τῆς οὐρανοῦ σου βασιλείας ἀξιώσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμη θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύνει,

Οἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.
 Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
 Ἦν οἷα ξυρῶ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.
 Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
 Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
 Χρυσῆ βυθῶ βληθεῖσα, παστῶ τοῦ πόλου,
 Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
 Ἰπόλλυτον πόντους τριακοστῇ ἔκτανε ρεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμαῖται κάραν,
 Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Μυτιληναῖος καὶ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψπδ' (1784), ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδωρος μαρτυρήσας προφρόνως,
 Καὶ προφρόνως δέδεκται ἄφθαρτον στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, διὰ Χριστὸν σαλῆς, ἀσκησάσης ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Ντιβέγεβο ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ κοιμηθείσης ἐν Κυρίῳ ἐν ἔτει ,αωπδ' (1884).

Στίχ. Πέλαγος βίου ἢ ἔμφρων Πελαγία,
 Ἐν Ντιβέγεβο διῆλθε ψευδομώρως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν εὐγνώμονα καὶ χαρμόσυνον ἐπιτελοῦμεν τῆς ἐν ἔτει ,αωκγ' (1823) εὐρέσεως ἐν τῇ νήσῳ τῆς Τήνου τῆς περιπύστου καὶ θαυματουργοῦ ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Θεομήτορος, τῆς ἐπονομαζομένης Εὐαγγελιστρίας.

Στίχ. Αἰθίς ὑποδέχεται τὴν σὴν Εἰκόνα
 Ἄπασα ἢ Νῆσός σου, ᾧ Θεομήτορ.
 Ἦκεις ἐν χρόνοις τοῦ Γένους δυσημέροις,
 Φέρουσα, Εὐαγγελίστρια, τὴν αὐγὴν τῆς νίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
 μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ρ

ὠδὴ α'

Χ ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε
Πα πο λευσε πο τε ω σει τειχοςγαρ ε πα γη ε κα

^{Πα} τε ρω θεν υ δωρ ^{Γα} λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
 ντι ^{Πα} και θε α ρε ζωωσ μελ πο ον τι ^{Γα} α σω μεν τω Κυ
 ρι ι ω ^{Πα} εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α ζαι ^{Γα}

ὠδὴ γ'

^{Πα} **Τ** ο στε ρε ε ω μα ^{Γα} των ε πι σοι
 πε ποι θο ο ο των ^{Πα} στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
 κλη σι αν ^{Γα} ην ε κτη σω ^{Πα} τω τι μι ι ω σου
 αι αι μα τι ^{Γα}

ὠδὴ δ'

^{Γα} **Ε** κα λυψενου ρα νης η α ρε τη σθ Χρι στε ^{Πα}
 της κι βω του γαρ προ ελ θων ^{Πα} τσ α γι ασ μα
 τος σθ ^{Γα} της α φθο ρσ Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σθ ^{Πα} ωφ θηςωσ βρε ε φος ^{Πα} α γκα λο φο
 ρσ με ε νος ^{Γα} και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ωσ ^{Γα}

ὠδὴ ε'

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
θρο νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγε λων δο ξης
δο ρυ φο ο ρθ με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
γω προ γαρ ει δον σω μα τς με νον θε ον φω
τος α α νε σπε ρθ και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
ντα

ὠδὴ ς'

Ε βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ

ὠδὴ ζ'

Σ ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
σα ντα θε ον λο γον υ μν μεν ευ σε βως
με λω δθ ς εν τες ευ λο γη τος ο θε ος ο
των πα τε ρων η μων

ὠδὴ ἡ'

Αἰ νᾶ μεν ευ λο γᾶ μεν προ σκυ νᾶ μεν τον Κυ
ρι ον υ μνην τες και υ περ υ ψην τες αυ τον εις τες
αι ω ωνας
Α Γα στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε με
ελ πον ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα Κυ ρι ι
ου τον Κυ ρι ο ο ο ον

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σεραφειμ την α
 διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τωσ Θεο
 το κον σε ε μεγαλυ νομεν

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σεραφειμ την α
 διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τωσ Θεο
 το κον σε ε μεγαλυ νομεν

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωσ των Σεραφειμ την α
 διαφθορας Θεον Λογον τεκουσα την ον τωσ Θεο
 το κον σε ε μεγαλυ νομεν

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτε εραντων Χερουβιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχ. 7. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθορως Θε ον Λο γον τεκουσα την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ᾠδὴ θ'.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος Πα ρ

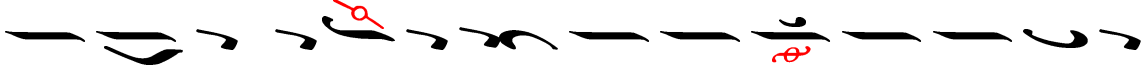
T ον εκ Θε ον Λο γον τον αρ ρη τω σο

 φι α η η κον τα και νη ρ γη σαι τον Α δαμ βρω σει

 φθο ρα πε πτω κο τα δει νως ε ξα γι ας Πα ρ θε ε νη

 α φρα στως σα ρ κω θεν τα δι η μας οι πι στοι ο

 μο φρο ο νω σεν υμ νοις με γα λυ νω μεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Η ε ο μα κα ρι στε Κο ρη η την ελ πι
δα μ8 πα σαν προ θυ υ μως α να τι θη μι εν
σοι σω στον με Μη τη ρτης ον τως ζω ης και τρου φης α ε
να α 8 πλη σθη ναι κα θι κε τευ ε Α γνη τον εν
πι σται και πο ο θω σε υμ νοις με γα λυ νοντα

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω στον η μας

Ε πι φα νει σα Παρ θε νε ε της ψυ χης μ8 τον
ζο φον φω το ος σ8 ταις α υ λοις α στρα παις αυ γα
σον πυ λη τ8 θει 8 φωτος και πυ ρος αι ω νι ι 8 ρυ
σθη ναι κα τα ξι ω σον Α γνη τον εν πι σται και
πο ο θω σε υμ νοις με γα λυ νοντα

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω στον η μας

Ν ε νο ση κο τας ο ρω σα α και ψυ χην
και το σω μα και βε βλη με ν8ς πα θε σι δει νοις
τη ευσπλα χνι ι α σ8 Δεσποινα θε ρα πευ σα σα λυ
υ στον τον νυν πα ρε νο χλ8ν των λυ πη ρων ι να παν

τες σε υ υμ νοις α πανστωσμε γα λυ νωμεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ε ν τη γα στρι σα σκη νω σα ας εκ γα στρος

προ αι ω νων Πα τηρ ον περ ε γεννη σεν Υι ον τε

λει ος γε ε γο νεν ανθρωπος και πη γην χα ρι σμα α των

σε Θε ο μη τορ ε δει ξεν η μιν τοις πι στως προ σκυ

ν8 8 σιτην α φρασ τον σου γεν νησιν

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ θ'.
Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἦχος Πα

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μ8 8 τς εν Ι ε ρα αο

χαις φω ση ρας τρεις με γα λς

Ι^{Πα} δ8 το υ με τε ρον γε ωρ γι ο ον και ποι μινι

ον υ περ ου τς με γι 58ς πο ν8ς υ πε ση τε εις

εν συν ελ θον τες ο μ8 8 τε τς τρεις υ μας ου

μπα ρα λα βο ον τες κοι νην ε χει αι νε σιν την υ

μων η δισην ε νωσιν

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μϛ ϝ τϙς τρι σσο λαμ πτη η
ρας Χρι ζου της Εκ κλη σι ας

Ο^{Πα} υ δι στομον μα χαιραν η χα ρις α αλ λα τριζο
μον κα τα των πο λε μι ων αυ της προ βαλ λε ται

εν ου ρα νο χαλ κευ τον ξι ι φοςτρι σιν ακ μαις

κα τε στο μω με ε νον α ει προ μα χο μενον τρι

λα μπϙς μι ας Θε ο τητος

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μϛ ϝ τϙς κε κο σμη κο ο
τας Χρι ζου την Εκ κλη σι αν

Υ^{Πα} μων το πο λι τευμα εν ου ρα νοις ην εν δο
ξοι και την σαρ κα φο ρϙν των ε τι την α σπιλον

ους ει λι κρι νως νυν οι κϙ ϙν τεσ τϙς ε πι γης

η μας ζε φο με ε νϙς τα Α νω πρε σβευ ε τε

και φρο νειν και πρα γμα τευ εσθαι

Μ^{Πα} ε γα λυ νον ψυ χη μϛ ϝ την τι μι ω τε ε
ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ζρα τευ μα των

Σ^{Πα} τε νει με το πλα τος σ των με γα λει ων Δεσ ποι
 να κα τα πνι γον τον λο γον υ πο πυ κνο τητος
 και μοι πα ρα δο ξωσ συμ βαι αι νει το α πο ρειν
 εκ της ευ πο ρι ι ας δι ο τον το σ τον σε με
 γα λυ ναν τα δο ξα ζο μεν

Ἔτερος Κανών. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἦχος $\lambda\delta$ Γα ρ

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μ τς της πα να
 γι ι ας Τρι α δος τρει εις ποι με νας
Ε^{Γα} πη ρη της Τρι α α δος η α ρε τη και
 τα παν τα της δο ξης ε πλη ρω σεν αλ λην η μιν
 γλην α να λα αμ ψα σα τρι λα μη ως ε αυ της
 α παν γα σμα τς ε που ρα νι ι ς μ ζα γω γς
 δι ων ε πι την θει αν ε κει νης θε ω ρι ι
 αν οι ευ σε βαν τες ο δη γ με θα

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μ τς εκ τρι ση

λι ι ου φω στηρας τρει εις με γα λας

Ουκ ε σι δευ τε ρει ει ον εν τοις τρι σι τα

πρε σβει α γαρ ε κα ζος φε ρε ται πρω τος δο κων και

τς ο μο τι ι μς υ περ νι κων εξ οι κει ου

ται μαλ λον δε την αλ λη λων νι ι κην πε ρι χα ρως

ου χω ρα γαρ εν ταυ θα τω φθο νω παρ ρη σι ι

ας λυ μαι νο με νωτην ο μο νοι αν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Με γα α λυ νον ψυ χη μς της τρι συ πο

στα α του και α δι αι ρε ε τς Θε ο τη το ος το

κρατος

Πα τε ρας η ευ σε ε βει α τς αυ της πρω

το το κς υι ους α να δει ξα σα τε κνα γεν να γνη σι

α και α α μω μα δι αυ των τε λει ου με να Πνευ

μα τι τω ζω ην λα λη η σαν τι εν αυ τοις και σω

ζειν εξ αι τει ται εις τε λος την ει ρη η νην

ην απ αυ των εκ λη ρο νο μη σε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Μ ε γα α λυ νον ψυ χη μ την τι μι ω

τε ε ραν των α νω ς ρα α τευ μα των

Υ ι ον Θε ου του ζω ων τος η των σο φων Δι

δα σκα λων α κρο της ε κη ρυ ξε τον σον Υι ον εξ α

πο κα λυ υ ψε ως Πα τρι κης ουκ εκ σα ρ κος και

αι ματος τ το μυ η θει ει σα Μη τε ρ Θε ου δι

ο σε και Πα ρ θε νον δο ξα σα σα Μη τε ε ρα

και Θε ο το κον ε με γα λυ νεν

Καταβασία.

ᾠχος Γα φ

ὠδὴ θ'

Η ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις

πα αν των των χρι στι α α νων σκε πε

φοϝ ρει φυ υ λα ατ τε ε ε τϞ ϝς ελ

πι ζον τα ας ει εις σε

Ε ν νο ο μω σκι α και γραμμα τι τυ

υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το

την μητρανδι α νοι γον α γι ον θε ω δι ο πρω

το το κον λο γον Πα τρος α ναρ χϞ Υι ον

πρω το το κϞ μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα

λυ νο με ε ε εν

Θ ε ο το ο ο κε η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις παν των τω ω

ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων

σκε πε φοϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρει φυ υ υ υ

υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϞ ϝς ελ

πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε ν νο ο μϞ σκι α α και γρα α αμ μα

τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι σοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε
 ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χη Γι υι
 υι ο ο ον πρω το ο ο το κη με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α α αν δρω
 ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἦχος Γα ρ

Τ α τσ φω τος δο χει α τας φε γγο βο
 λδς α ςρα πας Βα σι λει ον νυν τον με ε γαν
 Γρη γο ρι ον Θε ο λο γον Χρυ σο σο μον Ι

ι ω α νην^{Νη} α^Μ νευ φη^{Γα} μη σω^Δ μεν παν^ρ τες^δ

Η ε νι αι α Θε ο της Πα τηρ Υι ος

και τω Πνε μα^ρ ταις Βα^ρ σι λει^ρ 8^ρ πρε σβει^ρ αις^ρ Γρη

γο ρι ου και Ι ω αν ν8^ρ και της αγ νης Θε

ε ο το ο ο^{Νη} κ8^Δ μη χω ρι σθει ην^{Γα} σης^ρ δο

ξης^ρ

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυρ γε^ρ και δω δε κα

τει^ρ χε πο λισ^ρ η λι ο στα λα κτε θρο νε^ρ κα

θε δρα τ8^ρ Βα^ρ σι λε ως^ρ α κα τα νο

η τον θαν μα^Δ πως γα λ8^ρ χεις τον Δε σπο τη^ρ

Ἦχος Δι-θ.

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον^Δ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα α α νων^Δ αι νει ει ει τε α αυ τον

ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις^Δ σοι προ ε πει υ

υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι. Ἦχος Δι-θ.

Χ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

τα το πληθοστης με γα λω συ νης α αυ του

Π οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων στε ε

εμ μα α α α σι στε φα νω ω σω ω ω

με εν τς ς ς Δι ι δα σκα α λς τς δι η

ρη με ε ε ε νςτοις σω ω ω μαα α α σι και

συ νημ με ε νς ς τω Πνε ευ μαα α α τι

τς των θε ο φο ρων πρω ω το στα α τας

Τρι α α α α δος τς ι σα ρι ι θμς και θε

ρα α α πο ο ο ον τας φω στη η η η ρας

της οι κς με ε νης δι α λα α αμ πο ο ο ον

τας της Εκ κλη σι ι α ας τς στυ υ λς

ους στε φα νοι οισ δο ο ο ο ο ξης ως νι κη

η σα αν τας στε φα α νοι οι Χρι στο ος ο Θε

ο ο ος η η η η μων ο ο ε ε χων

το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ψαλ

τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Π οι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων κα α

αλ λε ε ε ε σιν α να δη η σω ω ω

με εν τς ς ςς θε ε ο φο ο ρς τς ς ρα

νο μν υ υ υ στας και κη η η ρυ υ υ υ κας

νη της ορ θο δο ξι ι α ας υ πα αρ χο ο ο ον

τας τς α κραι φνε στα τς Θε ε ο λο ο

γς τον με ε ε ε γαν ι ε ρο φα α ντο

ρα Βα σι ι ι λει ει ει ον τον θει ει
 ει ει ον και θε ορ ρη η μο να Γρη γο ο ο
 ρι ι ι ι ον και Ι ω α αν νη ην τον
 πα α νυ τον χρυ σον τη ην γλω ω ω ω ω ταν
 ους ε δο ο ξα α σε εν η Τρι ι α ας α
 ξι ι ως ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ο ο
 ε ε χων το με γα ε ε ε λε ε ε ε
 ος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Π οι οι οι οισ εγ κω μι ω ω ωων ρη η

η μα α α α σιν ε παι νε ε σω ω ω

με εν τς ς ςς Ι ι ε ρα αρ χας τς ι σα

πο στο ο ο ο λς εν χα α α ρι ι ι ι τι και

ο μο τι ι μδ ςς χα ρι ι σμα α α α σι

τς της α σε βει ας κα α τα λυ υ τας

σω τη η η η ρας και ο δη γϝ ϝς λο γω και
 πρα α αγ μα α α α τι ^Ϟ Ποι με ε ε ε νας
 χρι στο μι μη η τϝς δι α πι ι ι στεε ε ε
 ως ^Ϟ τϝς ε πι γει ει ου ους Α γγε ε λϝς ^Δ
 βρο τϝς ου ρα α νι ι ι ι ι ους ους ε τι ι
 μη η σε εν ο Χρι ι στο ος ^Δ της δο ο ξης ο
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ^{Δι} ο ο ε ε χων
 το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

^Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ ^Χ
 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον ^Δ

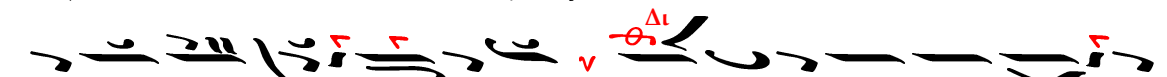

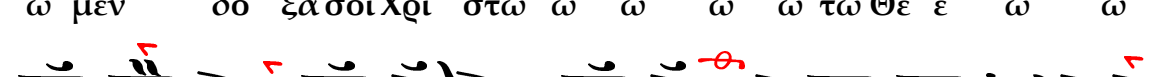
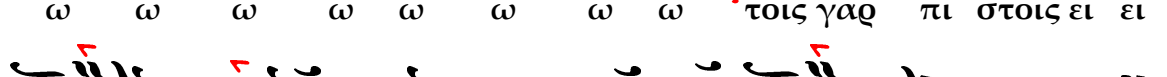

Π ^{Δι} οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων στε ε
 εμ μα α α α σι ^Ϟ κα τα στε ε ψω ω ω
 με εν το ο ον Χρυ υ σο λο ο γον ^Δ α μα Βα
 σι λει ει ει ω Γρη γο ο ο ρι ι ι ι ον ^Ϟ
^{Νη}
 τα σε πτα δο χει ει α α τϝ Πνε ευ μα α α α

τος ^{Δι} τς στερ ρς της πι ι στε ε ω ω ως προ μα α
 χς ^Δ τς στυ υ υ υ λς της Εκ κλη σι ι ας πι
 στω ων στη η η ρι ι ι ιγ μα ^θ α πα α
 α αν των α μαρ τα νο ον των πα ρα μυ υ υ
 θι ι ι ι ον ^θ πη γας βλυ ζς ς σα ας το
 να α μα ^Δ εξ ου α ρυ υ ο ο με ε ε
 νοι ^θ η δυ νο ο με ε θα α ταις ψυ υ χαι αις ^Δ
 αι τς ςν τες συγ χω ω ω ρη η η η σιν ^θ
^{Δι} σφα αλ μα α των και με γα ε ε ε λε ε ε
 ε ος ^Δ

Ἦχος ^{Δι} ^θ

^{Δι} Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Γι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

^{Δι} Σ η μερον αι ψυ χαι αι των γη γε ε νων ^Δ υ ψουν
 ται ε εκ γη η η ι ι ι νω ων ^Δ ση μερον ου
 ρα νι οι οι γι ι νο ο ον ται ^Δ των α γι

 ω ω ων ε ε εν τη η μνη η η μη αι γαρ

 πυ υ υ λαι των ου ρα νω ων ε παι αι αι αι

 ρο ο ο ονται και η μιν τα του Δε σπο ο του ου ου

 γνω ρι ι ζο ο ο ονται οι λο γοιτους λο ο ο ο

 γους κη η ρυ υ υτ του ου ου σι και αι γλω ωσ

 σαι τα θα αυ μα τα με ε ελ που σιν η μει ει

 εις δε ε προς τον Σω τη η ρα α βο ω ω ω

 ω μεν δο ξασοι Χρι στω ω ω ω ω τω Θε ε ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω τοις γαρ πι στοις ει ει

 ρη η η νη δια του των ε ε γε γο ο

 ο ο ο νει

Ἦχος Δι-Θ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω ωνων α α μην

Σ η η με ε ε ρο ο ον ο Χρι ι στος εν τω
 Να ω προ σφε ρε ε ε ται αι αι ως βρε ε φος

ση μερον υ πο νο μο ον γι ι νε ε ε ται ^Δ
 ο Μω σει δι ι ι δου ουουςτο ον νο ο ο μον ^θ
 των αγ γε ε ε λων αι στρα τι αι αι τε θα α α αμ
 βη η η ην ται ^{Νη} εν αγ κα λαις γη ραι αι αις κα α α
 τε χο ο με ε ε ε νον ^{Δι} τον συ νε χο ντα πα αν τα
 θε ω ω ω με ναι ^Δ Συ με ων ευ λα βει ει ει
 ει ας πλη η σθει ει εις και αι χα α α ρας ^θ ε
 βο ο ο α α ^ν νυν α πο λυ υ ει εις με
 Σω ω ω τερ ^Δ εκ της ε πι κη η η η η ρου ^{Νη}
 ζω ω η η η η η η η η η η ης ^{Δι} προς ^θ
 τη ην α α α γη η η ρω λη η ξιν ^Δ ει δον γαρ
 σε και αι ευ φρα α α α αν θην ^Δ

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος ^{Δι} ^θ

^Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψι σοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι ι α

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με

γα α λην σε δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πω ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι

ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο

ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τε κο ο σμη

Π ρο σ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τα
ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος
μυ

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
ι σου ο ψοομεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου εις γενεαις
αγιος ο θεος αγιος ισχυρος
αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιου και αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γι οος ο θε εος Αααα
αγι οος ισχυρος Αγι ο οος αθαα
αα ναααατος ελεεηησοοον
ηηηη μαααας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἦχος Δι' ρ

Ω ς τῶν Ἀποστολῶν ομοτροποὶ καὶ τῆς οἰ
κῆ μενῆς διδασκαλοῦ τῶν Δεσποτικῶν οἰωνῶν
σβευσάτε εὐρηνην τοῖς κῆ μενῆσι
σθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τομγαελεεοο

ος (ἄπαξ)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος Νη ς

Κυριε Ελεεησον
Κυριε Ελεεησον
Κυριε Ελεεησον
Κυριε Ελεεησον
Κυριε Ελεεησον
Κυριε Ελεεησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη ς

Κυριε Ελεεησον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν

Α γ ι ι ο ι ο ι ς θ α υ μ α σ τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ

8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.
 (ριε' 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Τρις τρεις με γι σ8σφω ση ρας της τρι ση λι 8 θε
 ο τη τος τ8ς την οι κ8 με νην α κτι ι σι δογ
 μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τ8ς με λι ρ ρυ

τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
 σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ
 σαν τας Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο
 λο γον Γρη γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α
 αν νη τω την γλωτ ταν χου σορ ρη μο νι παντες οι
 των λο γων αυ των ε ρα ζαι συν ελ θον τες υ υ
 μνοι οις τι μη σω μεν αυ τοι γαρ τη Τρι α α δι
 υ περ η μων α ει πρε σβε ευ ου ου σι

Στίχ. β΄. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ῥια΄ 1)

Τς τρεις με γι ς ς φω ση ρας της τρι ση λι ς θε
 ο τη τος τς την οι κς με νην α κτι ι σι δογ
 μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τς με λι ρ ου
 τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
 σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα ταρ δευ
 σαν τας Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο
 λο γον Γρη γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α

αν νη τω την γλωτταν χρουσορρημο νι παντες οι
 των λογων αυτων ερασαι συνελθοντες υ υ
 μνοι οις τιμησωμεν αυτοι γαρ τη Τρι α α δι
 υ περ ημων αι πρεσβευου ουσι

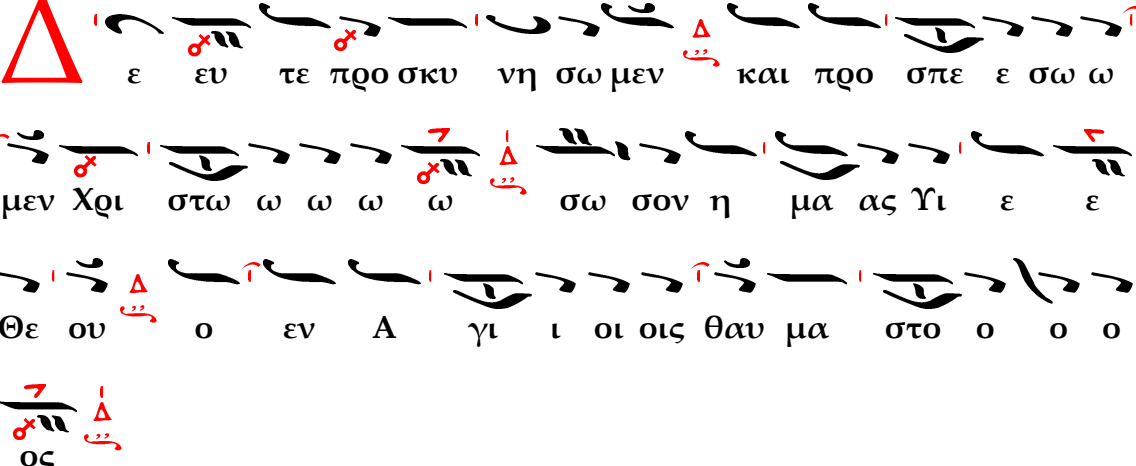
Στίχ. γ'. Οί ιερείς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τ ρεις μεγις φωση ρας της τρισηλιθε
 οτητος της την οικουμενην ακτινισι δογ
 μα των θειων πυρσευσαντας της μελιθρου
 της ποταμης σοφιας της την κτισιν παα
 σαν θεογνωσιας νααμασικαταρδευ
 σαντας Βασιλειον τον μεγαν και τον θεο
 λογον Γρηγοριον συντω κλεινω Ιωα
 αν νη τω την γλωτταν χρουσορρημο νι παντες οι
 των λογων αυτων ερασαι συνελθοντες υ υ
 μνοι οις τιμησωμεν αυτοι γαρ τη Τρι α α δι
 υ περ ημων αι πρεσβευου ουσι ι ι ι

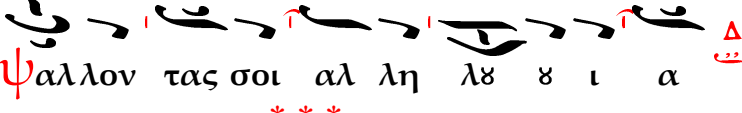
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Εὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

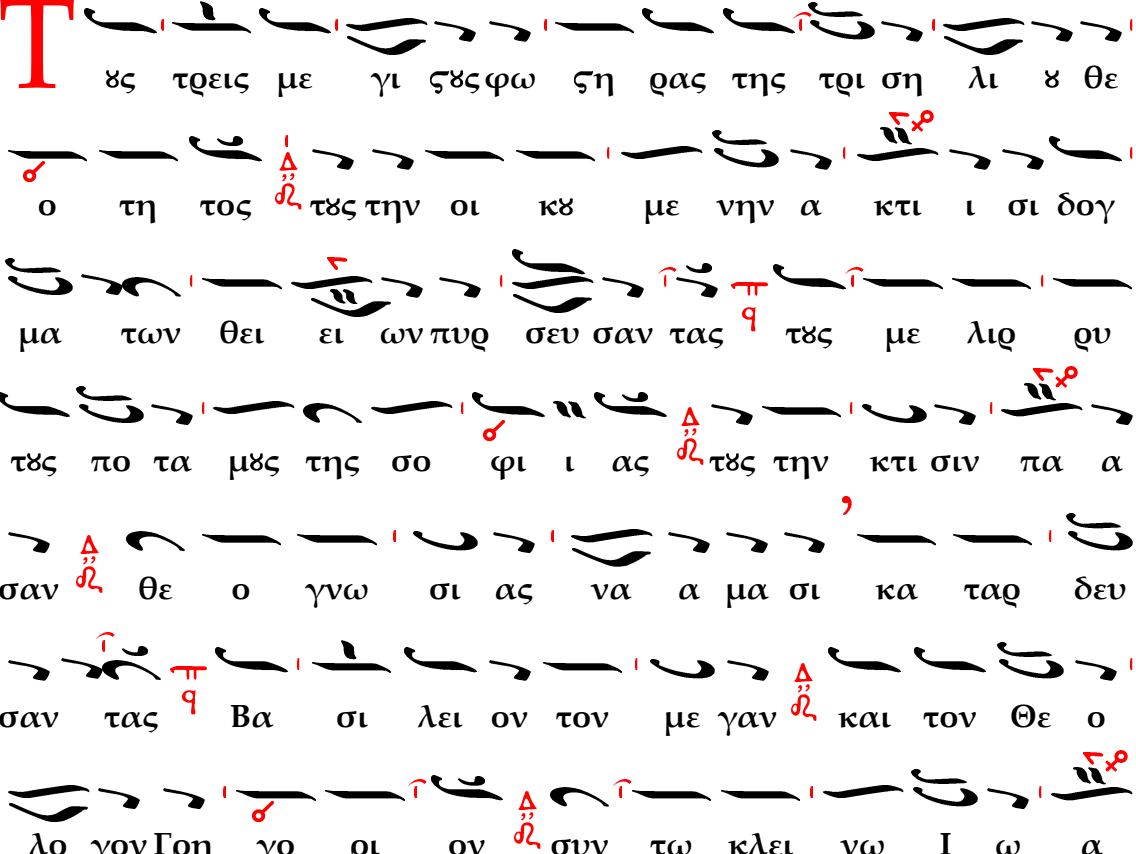

 ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἦχος Πα ρ

 Τ ς τρεις με γι ς ς φω ς η ς ς της τρι ση λι ς θε
 ο τη τος τς την οι κς με νην α κτι ι σι δογ
 μα των θει ει ων πυρ σευ σαν τας τς με λι ς ς
 τς πο τα μς της σο φι ι ας τς την κτι σιν πα α
 σαν θε ο γνω σι ας να α μα σι κα τα ς ς
 σαν τας Βα σι λει ον τον με γαν και τον Θε ο
 λο γον Γρη γο ρι ον συν τω κλει νω Ι ω α

αν νη τω την γλωτταν χρουσορρημο νι παντες οι
 των λογων αυτων ερασαι συνελθοντες υ υ
 μνοις τιμησωμεν αυτοι γαρ τη Τρι α α δι
 υ περ ημων αι πρεσβεευου ουσι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ἦχος Δι-θ.

Τ ς ι ε ρ ς και θε ο φο ρ ς κη η ρυ
 κας την κορυφην των διδασκαλων Κυ υρι ε
 προσελαβεις απολαυσιν των αγαθων σ και α
 να παυσιν τς πο ν ς γαρ ε κει νων και τον κα α
 μα τον ε δε ξω υ περ πασαν ο λο κα αρ πωσιν
 ο μο νος δο ξα ζων τ ς Α γι ι ι ς σ

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐξ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργοῦν)

ᾠχος 4 Πα φ

Ομη τραν παρ θε νι κην α γι α σασ τω το
κω σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας
ως ε προ πε προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας
Χρι στε ε ο Θε ος αλλ' ει ρη η νευ στον εν
πο λε μοις το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω στον
βα σι λεισους η γα πη σας ο μο νοςφι λα αν θρω ω
πο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον. Σύντομον.

ᾠχος 3 Δι θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην ^Δ

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας ^Δ

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

Α α γι ι ος α θα α να τος ^β ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α
 α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι
 ο ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α
 θα α α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα
 α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (ιγ' 7-16).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ φάλτης.
Ἦχος πλ' Νη ς

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
τῶν ^Δ και εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς με ἐνηστᾶθη
ματᾶ αὐτῶν

Χ Οἱ οὐρανοὶ διηγνῶνται δοξᾶν Θεοῦ ποι-
ῆσιν δεξιῶν αὐτῶν ^Χ ἀναγγελεῖτο ὅστε ρε-
ωμά

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
τῶν ^Δ και εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς με ἐνηστᾶθη
ματᾶ αὐτῶν

Χ Οὐκ εἰσι λαλῆσαι σου δελογοῖων σου χι-
ακούονται αἱ αἰφωναὶ αὐτῶν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθογγος αὐ-
τῶν ^Δ και εἰς τὰ περᾶτα τῆς οἰκῆς με ἐνηστᾶθη
ματᾶ αὐτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ζήτει τῇ Γ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μύρων).

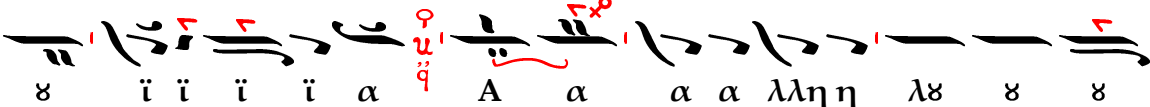
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ἧ Κε ϝ

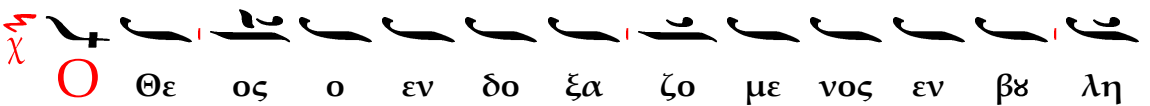
Πα
A λλη λϝ ϝ ϝ ἱ α Ἄ λλη η λϝ ϝ ϝ
ϝ ἱ ἱ ἱ ἱ α Ἄ α α α λλη η λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ἱ ἱ ἱ ἱ α Ἄ
Ἢ
E ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
αν σϛ εν εκ κλη σι ι ι α α Ἄ α α γι
ι ι ι ων
Πα
A λλη λϝ ϝ ϝ ἱ α Ἄ λλη η λϝ ϝ ϝ

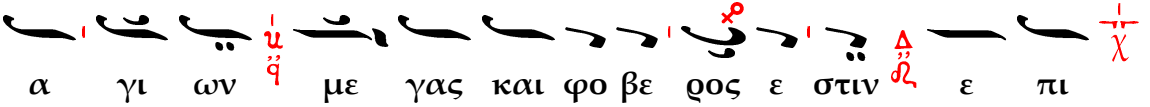
 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λ8 8 8

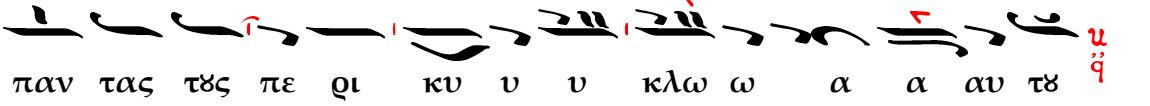
 8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α

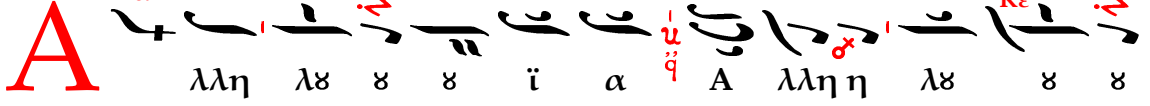
 Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β8 λη

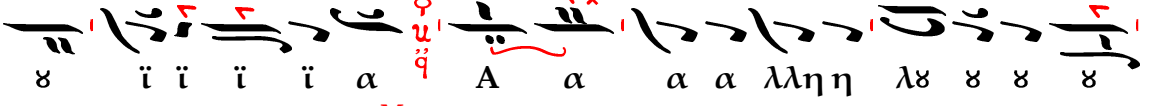
 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

 παν τας τ8ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ8

 Α λλη λ8 8 8 ἰ α Α λληη λ8 8 8

 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λ8 8 8 8

 8 8 8 ἰ ἰ α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19).

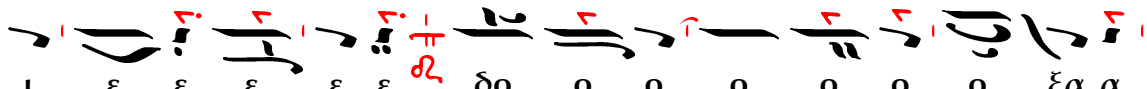
(Ζῆτει τῆ ἡ' Ἰανουαρίου, τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰβ' Δι.

 Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

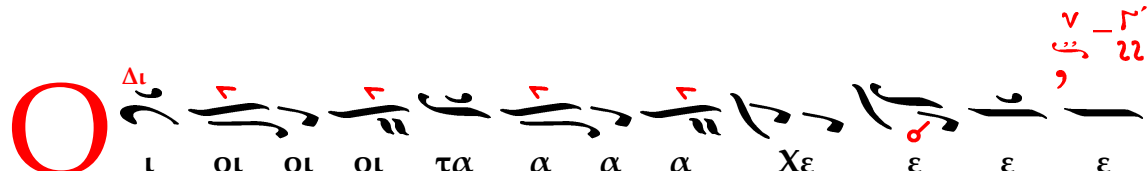

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Ϟ

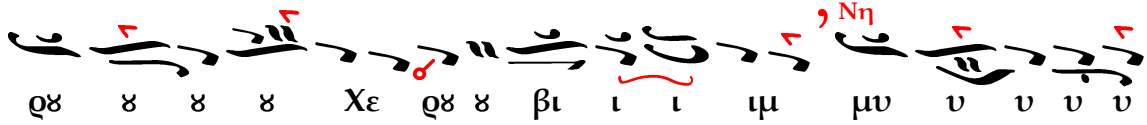
 Ο ι οι οι οι τα α α α χε ε ε ε

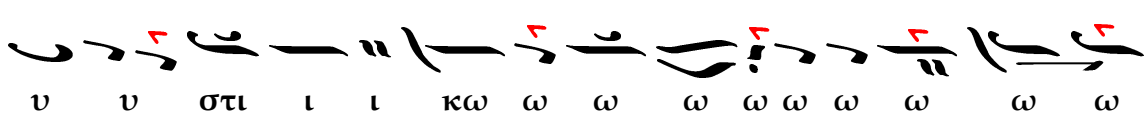
 ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

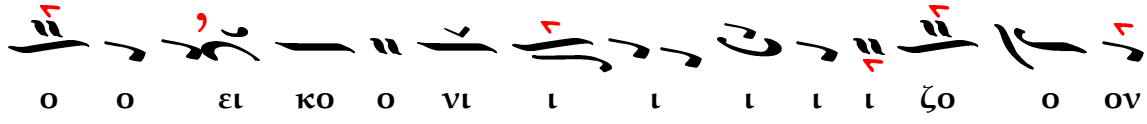
 ρα ρ ρ ρ χε ρα ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

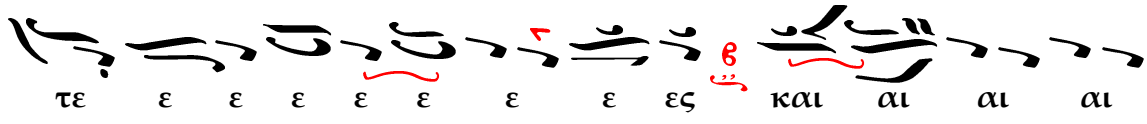
 υ υ σι ι ι κω ω ω ω ω ω ω

 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

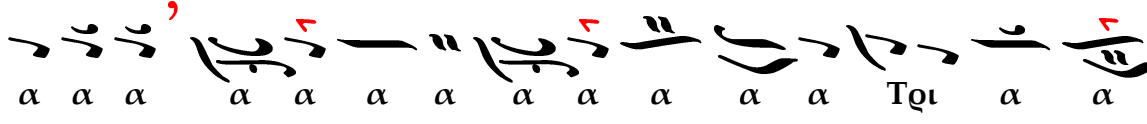
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

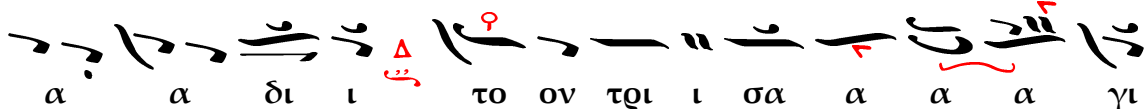
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ρα α α

 α α α α α α α α α α Τρι α α

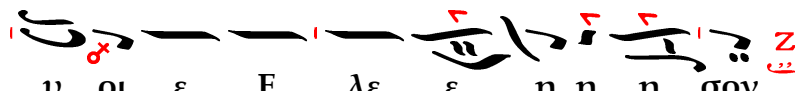
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α γι

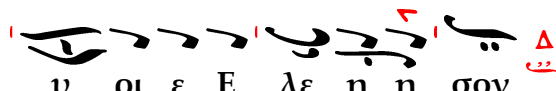
ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ο ο ν προ
 σα α α δο ο ο υ μ νο ν προ ο σα α α δο ο ο ν
 τε ες πα α α α α α σα α α αν την
 βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α πο ο
 θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε ρι
 ι ι μ να α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε ε
 ε ε ε α τ ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω
 ω ν υ πο ο δε ξο ο ο με νοι οι τ αι
 αις α αγ γε λι ι και αις α ο ρα α α τω ως
 δο ο ρυ φο ο ρα ς ς με νο ο ν τα α ξε σι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν Α λλη λ ς ς ς
 ι ι ι ι α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

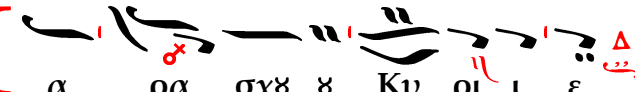
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

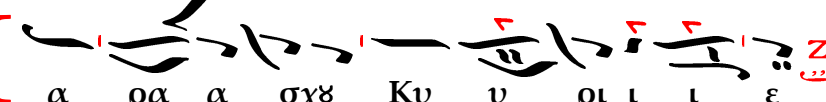
Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

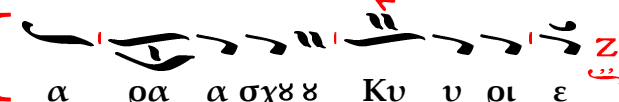
Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

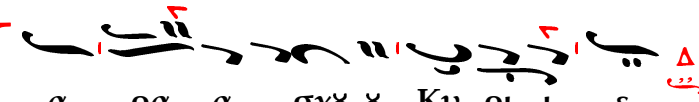

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

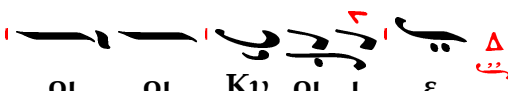
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

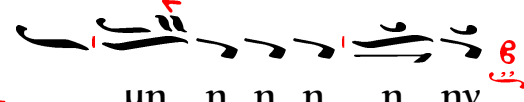
Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

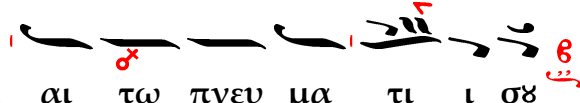
Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

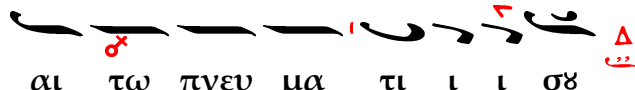
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

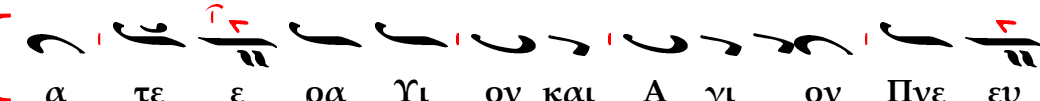
Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικά σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
 ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε
 ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Δι

A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μν ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς μεν

σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

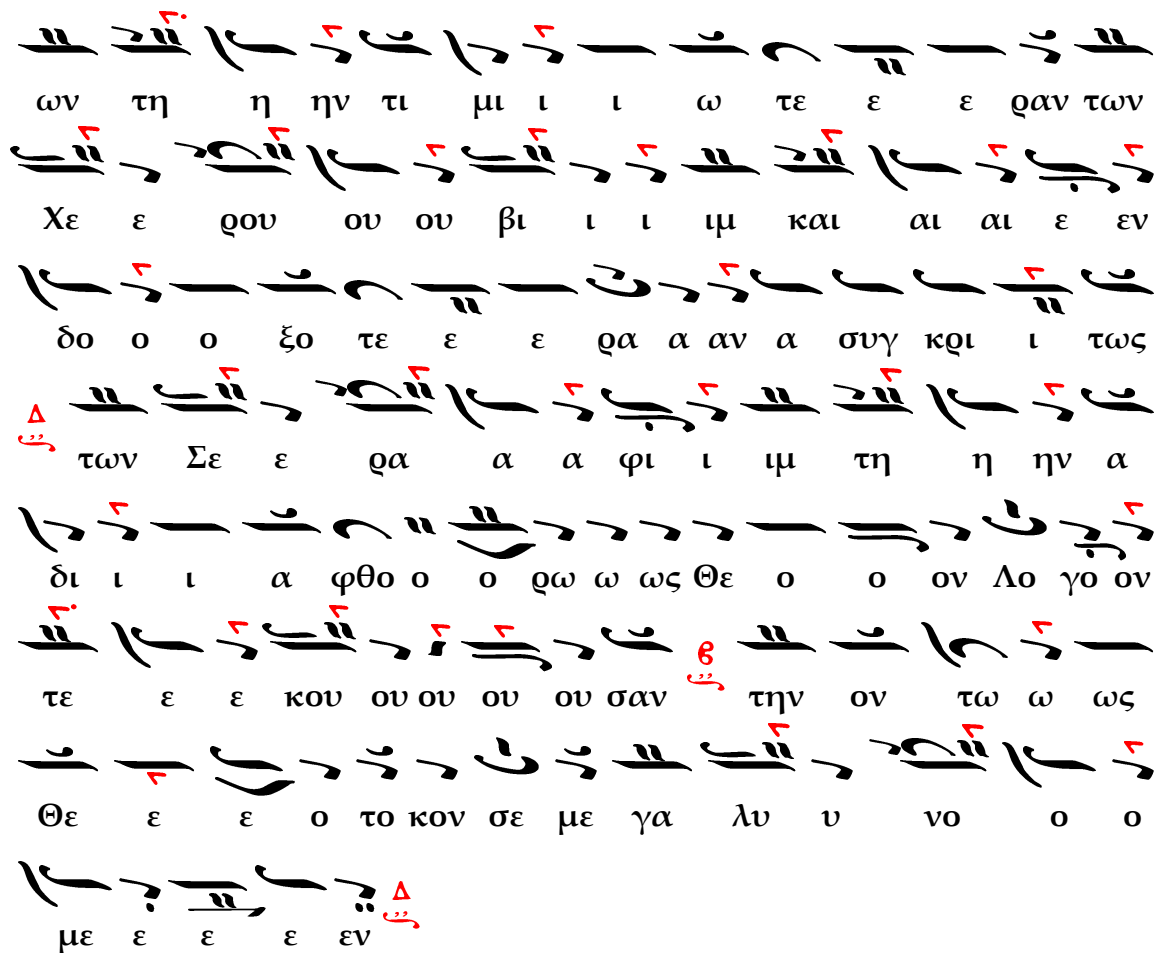
A ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

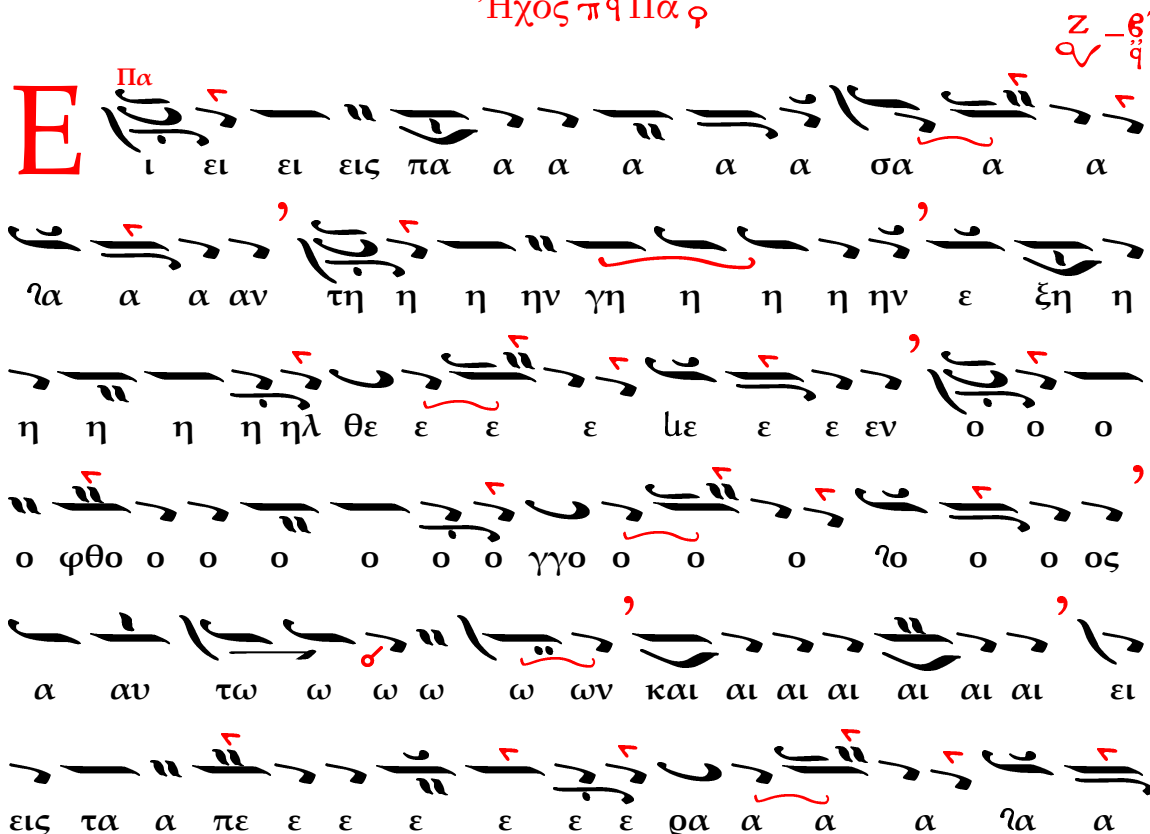
ων τη η ην τι μι ι ω τε ε ε ραν των
Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν
δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως
των Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην α
δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως θε ο ο ον Λο γο ον
τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

Κοινωνικόν.

Τῆ Πέμπτη.

Γεωργίου τοῦ Ἀργυροπούλου (ιε' αἰών).

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Ε ι ει ει εις πα α α α α α σα α α
γα α α αν τη η η ην γη η η η ην ε ξη η
η η η η ηλ θε ε ε ε λιε ε ε εν ο ο ο
ο φθο ο ο ο ο ο ο γγο ο ο ο ο ο ο ος
α αυ τω ω ω ω ω ων και αι αι αι αι αι αι ει
εις τα α πε ε ε ε ε ε ε ρα α α α γα α

α α τα της οι κϛ ϝ με ε ε ε ε ε ε νη
 η η η η η η ης τα ρη μα τα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α ρα α α α α α α χα α
 α α α α α α α α α α α ρα α
 α α α α α α τα ρη η η μα τα α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α ρα α α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α α χα α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α ρα α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α ρα α α τα ρη μα α τα α α α α α
 αυ τω ω ω ω ω ωων λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α
 α α α α α α χα α α α α α α λε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ι α α λιε ρα α α α α λιε ρα

α α α λιε ρα α ρα λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρα α α α λλη η η η η η η η η

η η η η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ α α λλη λϷ

Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι

ι α λλη η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι α α α α

α α ρα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α λλη η η η η η η η η

η η

η η η η η η η ρα α α α α α α α α α

α α α α α λλη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η χη ρη η η η ρα α

α α α α α ρα α α α α λλη η η η η η

η χη η η η α λλη η η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ

Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι ι ι α λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α α α α ^{u q} α α α α
 α α α α α α χα α α α α ^{u q} α α λλη
 η η η η χη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η ^{π q} α α α α α χα α ^{u q}
 α α α α α α α α α α α α λλη η
 η η η η η χη ^{π q} η η η η η η η η η η
 η η η η η η η ^{π q} α α α α α λλη η η η η
 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ^{β λ} ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ι ι ι ι ι ι α α α χα α α
 α ^Δ

Ἦχος Δι-Ϟ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^β ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ εν
 τες ^β αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος